

Fenikso Plunksna

Nr. 2 (19) Ruduo 2002 m. Fantastinės pakraupos leidinys Kaina auga

Lina Krutulytė

kliuDžiau

- Negaliu patikėti, kad esu čia ir dabar, ir einu ten, kur einu, - tarė vaikinai, nešantis rankoje tarškančią strėlinę. Pakratė ją porą kartų. Žvilgtelėjo į ilgą lanką ant instruktoriaus peties ir vėl nuleido galvą, sekdamas akimis savo žingsnius, nenoromis eidamas keliu, vedančiu į poligoną.

- Pats kaltas, - metė per petį instruktorius, - nereikėjo taip taikliai šaudyti per stojamuosius bandymus.

- Stojau į rinktinę, nes norėjau tapti gladiatoriumi, - bambėjo jaunuolis, - norėjau imtis su galiūnais, užsiauginti gražius raumenis, užsidirbti daug pinigų.

- Visko bus, - pažadėjo instruktorius. - Atėjom.

Jis atrakino vartelius į aptvertą areną šalia kelio. Vaikinas sustojo ir atsiduso, sekdamas akimis kelią, besibaigiantį netoliese aukštais poligono aptvaro vartais.

- Jei būčiau snaiperis, treniruočiausi poligone, - dar pasiskundė, bet jau susitaikė su likimu ir įėjęs į areną uždarė paskui save vartelius.

- Globalinės televizijos rinktinei, - imdamas iš jaunuolio rankos strėlinę, aiškino vadovas, - reikia visokių sportininkų. Būti kliudytoju - nė kiek ne mažiau garbinga, nei krepšininku. Visos rungtys turi savo žiūrovus ir savo reklamos užsakovus. Jei pasiseks, gali net išgarsėti. Dabar žiūrėk: dešimt strėlių. Kurią imsi?

- Raudoną.

- Teisingai. Pasiruošk.

Vaikinas atsistojo prie starto linijos ir įdėjo strėlę į lanką. Pasitaisė ant nugaros strėlinę, perbraukė ranka kariškai kirptus plaukus ir žvilgtelėjo į vadovą. Instruktorius pakėlė ranką, įbedęs akis į chronometrą:

- Pirmyn, - paliepė nuleisdamas ranką.

Kliudytojas puolė į priekį, keliais šuoliais pasiekė arenos vidurį ir skubiai apsižvalgė, ieškodamas taikinio. Tai buvo nedidelė balta katytė.

- Šūdas, - sumurmėjo vaikinai ir nuleido lanką. Po to vėl pakėlė, įtempė ir beveik nesitaikydamas šovė. Strėlė kliudė taikinį, tiksliau - prismeigė prie arenos žemės. Pasigirdo gailus pratisas šauksmas, lyg verktų labai mažas vaikas. Negalvodamas, ką daro, šaulys išsitraukė iš dėklo dar vieną strėlę, paberdamas ant žemės likusias.

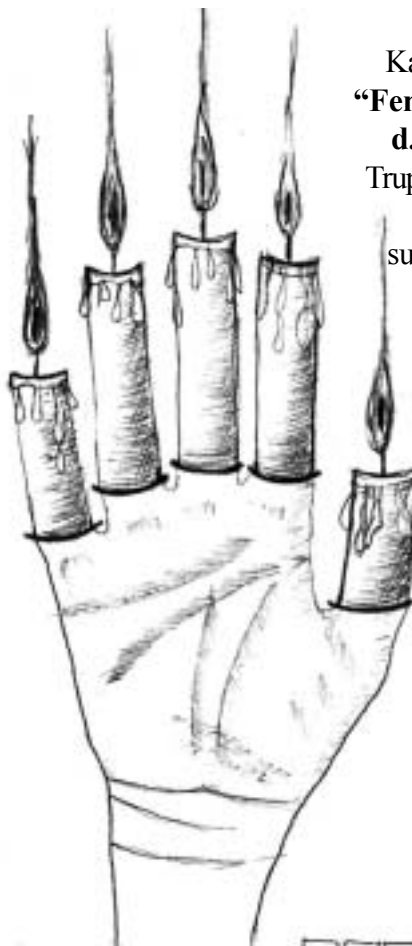
- Stop! - sušuko vadovas ir sunkiais žingsniais atšlumsėjo prie jaunuolio.

Tas nesuprasdamas nuleido lanką:

- Taigi padaras dar gyvas!

Nukelta į 2 psl.

Su gimtadieniu, su gimtadieniu, jus visus...

Kauno FMK klubui
"Feniksui" spalio 14
d. sukako 18 metų.
Truputį vėliau Vilniaus
"Dorado" klubui
sukako 23 metukai.

Nanos piešinys

evilAngel

Feniksadienis

Šeštadienio vakaras. Šešta valanda, laikas, kada turėtų prasidėti visos pramogos, deja, salėje vos keletas asmenų - juk fantastai irgi žmonės, o vėluoti juk madinga. Bet po valandėlės viskas atsistojo į vėžes: prie stalų sėdėjo fantastai, ant stalų stovėjo jų bokalai su alumi, degė žvakutės, į salės priekį buvo išvesti keturi naujokai, kurių laukė krikštas...

...galiausiai senieji fantastai pripažino naujokus turinčius šiek tiek fantastų kraujo ir ragavusius magiškos košės... Krikštą vainikavo didelio torto dalybos ir valgymas. Sakė, kad buvo neblogas, skanus. Bet netrukus iš jo teliko trupinėliai, o programa tęsėsi... ir tęsėsi.

(pilną reportažo versiją žr. <http://www2.omnitel.net/fenikas/> ten kur naujienos feniksadienis ir t.t.)

Lina Krutulytė

kliUdžiAu

Atkelta iš 1 psl.

- Negadink strėlių, jos brangios, be to, nepadės.
- Niekada nežiūrėjau "Kliudžiau" varžybų. Man tai atrodo bjauru, - tarė vaikas. - Ar turiu palikti gyvūnėlių kankintis?

- Žinoma, ne - kol jis gyvas, tavo laikas eina. Turi jį pribaugti. Profesionalai, jei mirtinas šūvis nepavyksta, užmuša katiną vienu bato smūgiu. Pirmyn, - padrąsino, - kai strėlė paleista, gali išeiti iš arenos vidurio. Jei nori, vaikykis katiną po areną kad ir visą dieną. Kartais, kai visai nepataikysi, taip ir teks daryt.

Vaikinas išėjo iš apskritimo, žyminčio arenos vidurį ir prisiartinio prie besidraskančio padarėlio. Strėlė styrojo smailiu kampu, spausdama katytę prie žemės. Šioji nagais lėtai ardė žemę ir nebekniaukė, tik tarpais laižė iš šono kyšantį šaltą strėlės kotą.

Kliudytojas susimąstęs pamirkė piršto galą į kraują, plūstantį iš žaizdos, ir už tai užsidirbo smūgi nagais. Katytė vėl garsiai, spigiai sukniaukė. Jaunuolis apsidairė apie save, ieškodamas akmens. Taukšt!

Gavusi per galvą, katytė nustojo judėti, iškišo liežuvį, išrietė uodegą, bet tebekvėpavo.

- Nusuk sprandą, - patarė priėjęs instruktorius.

Jaunuolis pamanė, kad dabar netinkamas laikas prisipažinti, kad namuose augina katiną. Taip pat netinkamas laikas nualpti. Velnias...

Vadovas, atrodo, suprato. Pats pritūpęs nusuko dvesiančiam padarėliui sprandą. Trakšt. Žvilgtelejo į chronometrą.

- Trys minutės, dvi sekundės ir dvi dešimtosios. Pertrauka.

- Koks sumautas iškrypėlis sugalvojo šitą žaidimą? - paklausė jaunuolis, kai šiek tiek apsiramino, atsisėdęs ant suolelio arenos pakraštyje. Kai jau beveik praėjo jausmas, kad tuoj arba apsišvems, arba nualps. Arba apsišvems ir nualps.

- Biliūnas.

- Kas jis toks?

- Ai, kažkoks senovės rašytojas. Gal matei žaidimą "Laimės žiburys"? "Brisiaus galas"? Na, matai. Tai irgi jo darbas.

- Kur žiūri gyvūnų teisių gynėjai? Ten, iš kur aš atskridau, jie iš kailio išsinertų.

- Tai su jais ir žaidžia vieną iš tų Biliūno žaidimų, "Laimės žiburį" ar "Brisiaus galą", nebeatsimenu kurį. O koks skirtumas, tegul negadina žmonėms pelno ir malonumo, štai kas svarbu.

- Spėju, buvo visai padorus rašytojas, kol jo neatrado idėjų rinkėjai, - tarė vaikas.

- Padorūs rašytojai idėjų rinkėjams į akis nekliūva. O argi mes kalti, kad pagal jo sukniastas idėjas rengiami žaidimai? Jis nebūtų sugalvojęs - mums nereiktų žudyti katinų, - samprotavo instruktorius. - Tai vis Biliūnas kaltas. Biliūnas... ir niekas daugiau.

Petras Petraitis

ZoMbiai gEdimiNo prOspEkte

1 skyrius

Šiltas gegužio rytas nežadėjo nieko blogo. Nežadėjo giedras dangus, nežadėjo šiltas vėjelis... Gal tik braškanti galva siuntė kažkokias užuominas. Tačiau ir šios buvo iššifruotos kaip nelaimės signalas: "SOS! Alaus - ir kuo greičiau.SOS!"

Prasikrapštes akis keturiomis (kad neišsiūbuočiau kambario) nuturseinu link šaldytuvo.

Kiaulystės dėsnis suveikė - gėrimų komandai atstovavo pustuštis pieno butelis. Velniai rautų, kaip gali žmonės šitaip gyventi?

Nė lašo alaus šaldytuve - tai juk tik varginantis egzistavimas... Gyvenimu to tikrai nepavadinsi...

Atsargiai perėjęs vertikalion būsenon, prisilaikydamas kažkokiais šlykščiai geltonos spalvos apmušalais išklijuotų sienų, nusigavau į vonią.

Neįmanomais kiekiais pavartota dantų pasta burnoje nustatė tinkamą šarmų ir rūgščių balansą, tačiau galva vis dar svajojo apie giljotiną.

Žvilgsnis į laikrodį patvirtino nuogaštavimus - jei noriu suspėti paklausti Maskoliūno paskaitos, alų galiu pamiršti. Dvasios ir kūno poreikiai sukryžiuvo ietis. Kova buvo žiauri ir negailestinga... tačiau trumpa.

Velniai nematė tos genetikos, laikas gelbėti savo genus.

Skubiai užsimečiau striukę ir puoliau laukan.

Ryški pavasarinė saulutė, *zarrazza*, brovėsi po primerktais vokais ir taikėsi savo saulėtais pirštais išdraskyti mano paraudusias akis. Žmonės žingsniavo pro šalį šypsodamiesi, laimingi... Ū-ū-ū, šmikiai...

Supratau, jog ilgai kankinimo saulutė ir šypsenomis neištversiu. Kojos pačios pasuko link taksi sustojimo.

Storas ūsuotas dėdžius išmeigė savo kiauliškas akutes į mano iškankintą fizionomiją ir sniaukrojančiu balsu paklausė:

- Kur važiuosim, šefas?

- "Ketvirtoji valdžia".

- Kur? - išvertė akis nesupratęs vairuotojas.

- Putvinskio gatvė. Ir nekratyk per duobes - išsaugosi švarų saloną.

Daugiau klausimų nebekilo. Senas, bet dar pajėgus "mersas" nurūko pirmyn. Storulis kartkartėmis vis mestelėdavo į mane atsargų žvilgsnį, tačiau kalbinti nesiryžo.

Pagaliau horizonte šmėkstelėjo Žurnalistų namai.

- Stabdyk, - iškošiau.

Storulis, matyt, nusprendė, kad aš tuoj atsisveikinsiu su skrandžio tūriniu - taip spūstelėjo stabdžius, kad vos neišdaužiau galva stiklo.

* * *

Kavinėje buvo tuščia. Tik barmenas šlavinėjo vakarykštes šiukšles, o prie kampinio staliuko pustuštį alaus bokalą akinukais ramstė Laisvas. Prisėdau priešais.

Gizmo piešinys

Padavėjas nieko neklausdamas atnešė alaus ir man. Negi mano fizionomija taip išraiškingai perteikia dvasios polėkius?

Laisvas į aplinką nereagavo - matyt, ir jis vakar ilgokai pasėdėjo. Kažkodėl jo neprisimenu. Nors gerai pamąščius - apskritai ne ką tepamenu.

Gurkšnis - bokalas pusiau ištuštėjo.

- Sveikas, Laisvi, - mestelėjau ir vėl įsisiurbiau į savo šventąjį Gralį.

- Sveiks, - burbtelėjo Laisvas, nepakeldamas galvos.

O kai pakėlė - išsprogdino akis tarsi varlė, kuriai į subinę per šiaudelį pučiamas oras.

- T-tu... - išstenojo. Po to kiek išraiškingiau: - Tu?

Ir brinktelėjo veidu į stalą. Keista, kad akinukai sveiki liko...

* * *

Kol Laisvas atsipeikėjo, spėjau surūkyt bent porą cigarečių. Kai į barą įžengė Pranas ir išvydęs mane, taip pat brinktelėjo tiesiai ant grindų, pasijutau kiek sutrikęs. Man kilo įtarimas, kad čia kažkas ne taip... Žmonės juk neturėtų taip elgtis. Netgi išvydę mane.

Dėl viso pikto nusileidau į rūšį. Tualete berods veidrodis kabo - ar maža kas...

Grįžau atgal tik įsitikinęs, kad veidas atrodo taip, kaip ir turėtų - atsižvelgiant į bendrą fizinį ir dvasios stovį.

Tuo keisčiau...

BUS DAR (labai tolimoje ateityje)

Medis

Šis tas apie mistiką ir magiją

Kol tu to nežinai, tau tai negalioja !

Nors įvairiausi okultiniai dalykai žmoniją lydėjo nuo pat jos lopšio, niekada nebuvo tokio meto, kai kokia nors slapta ar pusiau slapta draugija neužsiiminėtų vienokiais ar kitokiais eksperimentais. Ne išimtis ir mūsų laikai, pateikiantys įdomią tikėjimo ir netikėjimo sintezę. Standartinis žmogus netiki tuo, ką būtų galima įvardinti kaip stebuklą, tiksliau netiki tuo, kad stebuklus gali daryti eilinis žmogus. Tuo pačiu dabar yra tikima orų prognoze, fizikos dėsniais, socialinėmis apklausomis, medicina, mechanika bei daugeliu kitų dalykų, kurie viduramžiais būtų buvę (o taip ir buvo) pripažinti magija. Keista, bet eilinio žmogaus nestebina astrologinių pranašysčių gausa (nors pastarąsias jis dažniausiai reaguoja kritiškai) ar religinių sektų kūrimasis bei kitų žmonių staigus įtikėjimas į Dievą.

Visa ši rašliava norėčiau šiek tiek praplėsti besidominčių akiratį, pateikdamas keletą viduramžių - renesanso mistikų, astrologų ar okultistų mintis. Tai būtų ištraukos iš Rodžerio **Bekono**, Hebriko Kornelijaus **Agripo**, fon Nettescheimskiečio (Agripa), Filipo Aurelijaus Teofasto Bombasto fon Hogencheimo (**Paracelsas**) bei **Džono Di** veikalų. Nors dabar pasirodančios okultinės literatūros yra gausu, tačiau atsiradus daugeliui mokyklų, maišantis rytų ir vakarų filosofinėms - religinėms ir mistinėms mokykloms, nežinia kurią pasirinkti. Nenoriu primesti nei autorių, nei savo nuomonės, o tik pateikti keletą minčių.

Vienas iš pateiktų apibūdinimų, kas yra magija, mums nurodo tris kertinius magijos akmenis. Tai yra malda, tikėjimas ir vaizduotė. **Malda** mus įgalina ieškoti ir surasti Viešpatį, bei perprasti ir sužinoti tai, ką jis mums yra pasakęs (šiuo atveju kalbama apie žydiškąją - krikščioniškąją religinę tradiciją, nors mano įsitikinimu tai nėra būtina, o būtina yra pati Dievo veiklos paieška bei jo veiksmų analizė per šventuosius raštus ir giesmes). Antrasis "akmuo" - **tikėjimas** įgalina magiško veiksmo vykimą. Kitais žodžiais tariant, jei pats magas netikės tuo, ką jis daro, tai iš viso jokio poveikio nebus. Apie tikėjimo jėgą užsimenama Biblijoje, iš ko ir kilo posakis "tikėjimas kalnus nuverčia" - beje, tiesiogine prasme. Trečiasis magijos pagrindas tai, **vaizduotė**.

Sakoma, jei jau mes apdovanoti vaizduote, tai lengvai sutaria su tikėjimu. O vaizduotė reikalinga tam, kad galėtume pradėti patį magišką veiksmą, tai yra reikia įsivaizduoti tai, ką nori daryti, tikėti tuo ką nori padaryti ir

prašyti pagalbos iš aukščiau tam, kad tai padarytum.

Ganėtinai aiškiai atskiriama riba tarp magijos ir blogosios magijos arba kerų. Magija visada palieka laisvą pasirinkimą arba valios laisvę (net ir žemesnėms būtybėms, pvz. uolai), kai tuo tarpu neteisinga magija arba kerais stengiamasi paveikti taip, kad nebeliktų pasirinkimo. Būtent čia ir yra pirmoji gerosios ir blogosios magijos perskyra. Antra taisyklė yra ta, kad kerėjimuose naudojamos iškviečiamos dvasios, kurios yra verčiamos ką nors įvykdyti (pvz. suteikti informaciją). Iškvietimas yra abipusis poveikis, todėl ir naudojamos apsaugos priemonės turi būti labai tikslios.

Kokių nors tikslų siekimas, iškviečiant dvasias jau yra juodoji magija. Net ir tokia magija gali būti dvejopa: vieni gali grasinti dvasioms Dievo vardu, taip stengdamiesi jas įtakoti, kiti tiesiog bendrauja ir aukoja dvasioms, dažnai neturėdami už savęs apsaugos.

Nors mano įvardintas Juodąją Magiją, dvasių iškvietimas pats savaime gali būti naudojamas ir geriems tikslams. Tačiau pastoviai tuo užsiimant ilgą laiką, anksčiau ar vėliau gali suklysti apsaugodamas: gali suklysti užkeikimo rituale, gali neteisingai nubrėžti apskritimą, gali netaisyklingai pasninkauti ar net žvaigždynų padėtis gali būti ypatingai bloga. Jei taip įvyks, toks žmogus bus pasmerktas ir smulkios nelaimės ar "atsitiktinės" traumos gali būti ne pati blogiausia išeitis.

Daugelio ritualų pagrindas yra švaros išsaugojimas. Būtent dvasios, o paskui ir kūno bei viso to, kas jį supa švarumas: odos, drabužių, būsto, indo, aukos ir viso kito. Ir vėl mes susiduriame su riba tarp magijos ir burtų: tai yra ritualo paskirtis ir suvokimas. Kartais teisingas tokių smulkmenų, kaip švaros ritualizacija suvokimas, ir gali nubrėžti tą liniją, kuri vėliau atskirs juodąją ir baltąją magijas...

Nors yra daug įvairiausių simbolių, apsaugančių nuo burtų, magijos ir dvasių, tačiau yra pateikiami du neabejotinai stipriausi apsauginiai simboliai. Paracelsas sako, kad visa kas gali būti įvykdyta ženklų ir žodžių pagalba, gali būti įvykdyta naudojant tik šiuos du simbolius. Kalbama apie Saliamono Antspaudą ir Pentagramą. **Saliamono Antspaudas** - tai į apskritimą įbrėžtas

Gizmo piešinys

taisyklingas šešiakampis (ta pati Dovydo žvaigždė, Saliamono Antspaudu pavadinta karaliaus Saliamono garbei) su žvaigždės spinduliuose (šešiakampio kampuose) įrašytu vardu ADONAI. Adonai tai iš Judaizmo atėjęs Dievo vardas, kurį galima išversti kaip Viešpats. Antrasis ženklas - **Pentagrama** yra į apskritimą įbrėžtas taisyklingas penkiakampis, su žvaigždės spinduliuose (penkiakampio kampuose) įrašytu vardu TETRAGRAMMATON (įrašant skiemenis kelti taip: te - tra - gram - ma - ton). Nors paraidžiui verčiant tai skambėtų kaip "Vardas iš keturių raidžių", tačiau tai yra tikrasis Dievo vardas JHVH, kurį galima rasti Biblijoje. Nors Dievo vardo minėti be reikalo negalima, aš guodžiuosi tuo, kad nepadariau tokios nuodėmės, nes tam, kad šis vardas atskiram žmogui įgautų tikrą galią, jį reikia ir įbalsinti. Pavyzdžiui vardas Jahova yra gautas JHVH įbalsinant pagal Adonai balsius.

Taip priėjome prie paskutinės šio rašinėlio dalies - žydų mistinės tradicijos, arba Kabalos studijavimo. Kabala minima greta kitų, daugiau ar mažiau egzotiškų magijos rūšių ir savo esme yra Dievo Vardo paieškos. Turint galvoje, kad hebrajišką abėcėlę sudaro dvidešimt dvi priebalsės, tai net imant tik keturių ar mažiau raidžių ilgio vardus, gauname apie milijoną vardų. Neįbalsintų vardų. Tai yra, jie turi būti įbalsinti pridedant balses. Visam tam taipogi egzistuoja savos taisyklės, o žinant, kad visų senųjų kalbų raidės dar turėjo ir skaitmeninę išraišką... Tikrai, pasaulis nėra toks sudėtingas, kaip mes jį įsivaizduojame. Pasaulis yra sudėtingesnis nei mes jį galime įsivaizduoti!

Pačiai pabaigai norėčiau pateikti keletą magijos ir kerėjimo būdų ir jei jums koks nors patiks, galite pabandyti...

Be mano minėtos Kabalos dar yra: Nekromantija (dvasių iššaukimas), De Magia Venefica (augalinių mišinių, vaistų ir nuodų pasiekiami pakitimai), De Magia Mathematica (arba tiesiog mechanika, t.y. judančių ir/ar šnekančių negyvų būtybių kūrimas), De Magia Naturali (gamtos, kaip visumos panaudojimas norimiems efektams pasiekti). Įvairios pranašystės ir kiti būrimai ateičiai nuspėti: De Aruspicia (pagal paukščio skrydį arba čiulbesį), De Speculatoria (pagal griaustinį), De Physiognomia (būrimas pagal kūno išorę), De Metoposkopia (būrimas iš veido bruožų), Geomantia (būrimas žemės pagalba), Hidromantia (būrimas vandens pagalba), Aeromantia (būrimas pagal dangaus stichijas (didžioji to dalis dabar vadinasi meteorologija)), Piromantia (būrimas pagal ugnį) bei Chiromantia (būrimas iš rankos). Jeigu kam nors neužtenka to, kas yra išvardinta, nesijaudinkite, nes daugelis pateiktų magijos ar pranašysčių rūšių skyla į smulkesnes, o kai kurios yra ir visai nepaminėtos.

Štai tiek padriko teksto ir norėjau jums perduoti, sėdėdamas čia ant tūkstantmečių sandūros, apšviestas trijų kometų ir prakeiktas dviejų Saulės ir dar kelių Mėnulio užtemimų. Ieškokite, Tikėkite, Įsivaizduokite.

Rašinio nebaigiau. **Medis**

K.Dyla

“Namas, kuriame gyvena kūryba”

Gyveno sau liūdnojo vaizdo poetas,
Turėjo vaizduotę, skylėtą it rėtis.
Kai metė rašyti -
Be liaupsių nuvyto,
Ir žmonės nustojo anuoju domėtis.

O jo kaimynystėje rašė romaną
Trapus ir jautrus, bet nuožmus
narkomanas.
Kai baigės kanapės,
Vaizduotė išseko.
Subliuško romanas kaip karšty bananas.

Palėpę nuomavosi buvus vienuolė,
Ji daugtaškiais margino popierių uoliai.
Žvalgyba pagavo,
Lapus konfiskavo,
Įtarę, kad Morze ji rašė, varguolė.

O snobas atsijungė durų skambutį,
Nes jautės aukštesnis už visus
daugiabuty.
Kai jis Anapilin išėjo,
Kaimynai pastebėjo
Tą faktą, tik kai ėmė dvokti truputį.

Kaimynas iš rūsio, cinikas-kritikas,
Romantikos budelis, ženklų analitikas,
Pakinkęs Pegasą,
Išjojo į trasą.
Dabar jis Kūrybos namų paralitikas.

Savižudis kitą problemą turėjo -
Savęs jis visai, na visai nemylėjo.
Depresijon puolęs,
Pro langą jis - šuoliu!
Deja, pirmas aukštas. Namu pats parėjo.

ANIME

1	Neon Genesis Evangeleon	129
2	Serial Experiments: Lain	94
3	Love Hina	91
4	FLCL(Furi Kuri)	88
5	Ghost in the Shell	85
6	Cowboy Bebop	83
7	Mononoke Hime	74
8	Trigun	69
9	Dragon Ball	60
10	Initial D	47
11	Vision of escaflowne	37
12	Berserk	35
13	Slayers	35
14	Ninja scroll	35
15	Sailor Moon	32
16	X	26
17	Laputa. Castle in the Sky	26
18	Vandread	26
19	Full Metal Panic	25
20	Jin Roh	25
21	Spirited Away	24
22	Martial sucesor Nadesico	24
23	Akira	23
24	Vampire hunter D	22
25	Fushigi Yuugi	22
26	Chobits	20
27	Cat Girl NukuNuku	19
28	Tenchi Muyo	19
29	Adventures of Lupin	19
30	HellSing	18
31	Mahoromatic the automatic maid	17
32	Ahh!Megumi Sama	16
33	Onegai Teacher	15
34	Scryed	15
35	hacksign	14
36	Fruit Basket	14
37	Rurouni Kenshin	13
38	Houshin Engi	13
39	Alien9	12
40	Nausicaa of the Valley of the Wind	12
41	Noir	11
42	Legend of Loddos War	10
43	Tokyo Relevation	9
44	Read or die	9
45	Perfect blue	9
46	Kanon	9
47	Gundam	9
48	Now and then, Here and there	9
49	To heart	8
50	juuni kokki	8
51	Bogiepop phantom	8
52	Maho Tsukai Tai	7
53	Macros Plus	7

Duomenys surinkti pagal šių žmonių top10:

\ra

Gacha**Maegnar****NAVI****Renegade****Bubas****Game.exe****Magyar****Noir****Rune****Daan****Jabatan****Mariusu****NonStop****Sepultura****Danila****Jane_G****Master K****Ozpa****Slither****DarkWind****JJ****Mcvegalt****Phaeton****Transik****DeathTear****Kiwee****MMX****Reika****Zio**

tikiuosi nieko nepraleidau..

T O P A I

Mieli fantastikos mėgėjai, jeigu jums kartais atrodo, kad jau viską pasaulyje jau matėte peržvelkite prašom šį sąrašą ir susimąstykite, kiek daug dar ko verta pamatyti. Taip kad ponai ant elektroninių asilų :) ir pirmyn.

54	Iria	7
55	Gravitation	7
56	grave of fireflies	7
57	Excel Saga	7
58	Ranma 1/2	6
59	Ninja resurrection	6
60	Memories	6
61	KOR	6
62	gunnM	6
63	Detective Conan	6
64	Bachlorete Utena	6
65	Inu Yasha	6
66	Wings of Honneamise	6
67	Video Girl Ai	5
68	Strawberry Eggs	5
69	Outlaw Star	5
70	Magic Knight Rayearth	5
71	I My Me	5
72	Bounty Dog	5
73	Argento Soma	5
74	Ayashi no ceres	5
75	3X3 Eyes	5
76	Najiko	5
77	Angelic Layer	5
78	Tokyo Underground	4
79	Sword for truth	4
80	Sprigan	4
81	Kasemakase	4
82	Shin-Chan	4
83	Zetsuai	3
84	Kamikaze Kaitou Jeanne	3
85	Fatal Fury	3
86	Dual paralel trouble adventure	3
87	Armitage the third	3
88	Ninja Kadets	3
89	My Neighbour Totoro	3
90	Seikai no Senki	2
91	Kenyu Densetsu Yaiba	2
92	Hanaukyo Maids	2
93	Gasaraki	2
94	Full Moon no sagashite	2
95	Blood the Last vampire	2
96	Those Who Hunt Elves	2
97	Golden Boy	2
98	Tokyo Mew Mew	1
99	Taro Alien	1
100	SIN	1
101	RahXephon	1
102	Infinite ryvius	1
103	BubbleGum Crisis	1
104	Blue submarine Nr.6	1
105	Hyper Police	1
105	Hand Maid May	1

Odin

Įsimintina kelionė

Pabaiga. Pradžia FP 1(18) numeryje

Visą dieną prasivarčiau paplūdimyje, o neprisiminti su manimi susijusių įvykių neįstengčiau. Tarsi mažas vaikas, laukiantis mėgiamo filmuko, nekantriai laukiau tos valandos, kai vėl galėsiu susitikti su vakarykščiu pašnekovu. Laikas tarytum sustojo. Guliu išsitiesęs, kepina mas karštos saulės. Reikia gerai įdegti, nes kitaip grįžus namo niekas nepatikės, jog atostogavau. Saulė pačiame zenite. Atrodo, kad visi jos spinduliai nukreipti į mane. Pradeda suktis galva. Nusukau akis nuo saulės, tačiau vietoje plažo pamačiau kryžtaujančius vaikus, kurie bėgiojo, žaidė kažkokius žaidimus. Keisčiausia buvo tai, kad aplinkui buvo išdegusi dykynė, šen bei ten matėsi griuvėsiai, viskas buvo juoda ir pilka. O vaikai, tarsi to nematydami, žaidžia. Atsikeliu. Pažiūrėjęs į saulę pamačiau blausų rutulį, kuris savo spinduliais bandė pasiekti žemės paviršių. Žengiau žingsnį ir aplink mane - jau ne vien vaikai. Padaugėjo griuvėsių, o prie jų šonų glaudėsi mažos lūšnos. Aplinkui zujo žmonės. Visi atrodė laimingi ir patenkinti. Štai suvargusi ir sudžiūvusi senutė visa švytėdama tempė kažkokį vamzdį, jaunas vyras žliaugdamas prakaitu nešiojo vandenį, padėjo vaikui kažką konstruoti ir dar atliko galybę darbų. Jo veide nesimatė jokio nepasitenkinimo, jokio abejingumo jį supančiai aplinkai. Staiga kažkur įvyko griūtis, namas, prie kurio dirbo keli vyrai, subyrėjo į šipulius. Visi greitai suskubo į įvykio vietą. Vienas vaikas beskuosdamas stumtelėjo mane. Atsukęs jis norėjo kažką sakyti, tačiau, pažiūrėjęs į mano akis, nubėgo. Aplink namą visi vyrai ir moterys stengėsi išvaduoti vieną įstrigusį darbininką. Baigę darbus, visi pažvelgė į mane. Šimtai akių nukrypo į vieną tašką. Vėl pasijutau it kiaurai permatomas. Visų akys iš tikrųjų žiūrėjo kažkur tolyn. Jaučiu, kaip kyla į viršų. Stengiuosi atsigręžti ir pamatyti tai, į ką visi žiūri. Stengiuosi, bet niekaip nepavyksta. Visu kūnu pradeda bėgti prakaitas, jėga neleidžianti atsigręžti tokia stipri.... Aš ne...negaliu...

Atsimerkęs pamačiau, kad paplūdimyje guli vienas. Aplinkui nyki prieblanda. Greitai susitvarkęs ir pasiėmęs daiktus patraukiau į jau gerai žinomą vietą. Nusprendžiau, kad jau pats laikas. Keista, eidamas nebepajaučiau jokio jaudulio. Žingsniai tapo tvirti ir nepajudinami. Palmių šnaresys nebaugino, tamsa atrodė sava. Tarsi joje būčiau gimęs. O štai ir mano vietelė. Užuoat sėdėjęs, geriau aplinkui paskraidysiu. Net juokas suėmė, kai taip pagalvojau. Atrodo, kad dalyvaučiau kokiame fantastiniame filme.

Po kelių akimirku, man beskraidant, prisijungė keistas padaras.

- Kaip matau, jau apsipratai su naujom savo galiom, - žemu balsu prabilo nepažįstamasis. - Taip, šioje planetoje tu esi antžmogis. Tu gali nevalgyti, nekvėpuoti, skraidyti, netgi smulkūs fiziniai sužeidimai tau nebaisūs. Gali

Indrės piešinys

daryti, ką nori. Kol gyva, planeta yra tavo rankose. Būtent tu mums esi didžiausia mįslė. Mes laukėm ženklų, tačiau niekas nesitikėjo išvysti žmogaus, nes žmonės mūsų negali matyti. Apie tai plačiau papasakosiu, kai nusišausime į vietą. Tačiau gerai atsimink, jog tik retoje planetoje tu įgysi jums nebūdingų galių. Savo gimtojoje Žemėje nebandyk skristi. Gali labai skaudžiai užsigauti.

“Hmm, keista, jis dar ir juokauja”.

- Klausykite, keistasis “šešėli”, gal galėtumėt pasakyti, kaip į jus kreiptis. Mano vardas yra Neilas, o jūsų?

- Mane gali vadinti Diklinu, - atsakė frigas. - O dabar sek paskui mane, pamatysi mūsų namus, galėsi su mumis susipažinti iš arčiau. - Ir, netaręs daugiau nei žodžio, nuskrido į priekį. Skrieję gal kokias dvi minutes, visai netikėtai atsidūrėme visiškai kitoje erdvėje. Dar prieš kelias sekundes buvau šalia debesų, o dabar atsidūriau erdvėje, kurioje yra visas miestas. Nors toks apibūdinimas gal ir nelabai tiktų. Paprasčiausiai teritorija apstatyta pastatais, panašiais į namus. Aplinkui vaikščiojo, skraidė daugybė šitų padarų. Viskas atrodė kaip gražioje pasakoje. Maniškis mane nusivedė prie laužo. Aplink laužą linksminosi “šešėliai”. Taip, kaip ir žmonės, jie šoko, gėrė kažkokį gėrimą. Nesimatė nei vieno nepatenkinto, paniurusio. Jų buvo gal tik kokie penkiasdešimt, tačiau visi kaip viena šeima. Be to, visi buvo įgiję žmonių pavidalus. Diklinas mane nusivedė atokiau nuo visų. Mes prisėdome ant nedidelio kalniuko, padengto švelnia kaip aksomas žole. Atrodė, jog sėdžiu ne ant kieto žemės paviršiaus, o ant prabangių kilimų. Prieš mano akis tarsi sulėtintame filme aplink laužą judėjo daugybė šešėlių. Matėsi, kaip ugnies liežuviai stengiasi iššokti ir patys pradėti suktis. Ugnis, kaip ir viskas čia, atrodė gyva. Namai, vanduo, kelias, žolė, viskas aplinkui gyva. Jauti, kaip pulsuoja, kaip juda. Akis aptraukia rūkas, viskas, atrodo, sustoja. Nebejauti sunkaus kūno, pasidarai lengvas ir laisvas. Staiga Diklino balsas mane sugrąžino į realybę (jeigu taip galima vadinti):

- Įsiklausyk... Jauti, kaip plaka planeta? Jauti, kad

planeta gyva?

- Taip! Tai štai kas yra tas keistasis jausmas. Nuo pat atvykimo tai man neduoda ramybės. Atrodo, lyg tu-rėčiau antrą širdį.

- Susilik ir pajusi jos galią. Pajusi, ką reiškia gyva planeta.

Ištarus Diklinui šiuos žodžius, pajutau, lyg su manim kažkas susiliejo. Toks tyras ir pažeidžiamas gyvas padarėlis, kuris miršta ir nori pasislėpti.

- Negalvok, jog atsitiktinumas tave atvedė į šią planetą, - pertraukė Diklinas. - Yra dalykų, kurių tu negali pakeisti. Tau priklausė atsidurti būtent čionai, būtent šiuo metu, o kaip tai pakeis tavo gyvenimą - priklausys nuo tavęs. Džilei buvo lemta palikti gyvųjų pasaulį, tai buvo žinoma tik jai gimus. Neklausk, iš kur tai žinau. Bet tavo gyvenimas yra tavo paties rankose. Turi suprasti, kad, nuolat galvodamas apie Džilę, tu sau gyvenimo nepalengvinsi. Žmonėms buvo duotas protas. Išnaudokit jį! Jeigu jūs visą savo trumpą gyvenimą vien tik verksit - nesistebėkit, kad jūs nelaimingi. Spjauk į visus, kurie tau trukdo būti laimingu. Gal tai ir skamba žiauriai, bet tai yra išeitis. Atsiribok, atsirink kas yra priimtina, o kas ne. Tegul pasaulis taikosi prie tavęs, o ne tu prie pasaulio. Tai nereiškia, jog visi turi tau paklusti, tiesiog atsimink, kad tu visą laiką turi savo kelią. Eik juo ir pasieksi savo tikslą. Tai sakau, matydamas tavo pasimetimą, tavo sielvartą. Eik ir žinok, jog viskas kažkada buvo gyva, ėjo, klupo, ėjo, vėl ėjo.... Kada nors išgirsi aplink tave šnibždančius balsus ir tada suprasi, kad pats esi dalis, dalis visumos, kurią sudaro kiekvienas iš mūsų. Pasistenk suteikti sau kokią nors prasmę. Gali bandyti atsakyti į visus pasaulio klausimus – tik žinok, kad į juos atsakymų nėra.

- O dabar tau pasakysiu svarbiausią dalyką. Noriu, kad žinotum, kas čia dedasi. Jau anksčiau pasakojau, kad mums laikas išvykti. Išvykti amžinai. Baigėsi mūsų laikas, baigėsi mūsų dienos. Tu atvykai, ir tai yra ženklas, kad mes pasirinkome teisingą kelią. Visi frigai tavim pasitiki.

- Bet kodėl jūs turit išeiti, juk jūs dar grįšit?

- Ne, Neilai. Mes paliekam šią visatą amžinai. Pabandyk suprasti. Liko dešimt dienų. Negalvok, kad mes esame visagaliai. Esame viena iš daugelio rasių, kurios turi savų stiprybių ir savų silpnybių. Atsipalaiduok. Pasakoju tau, nes žinau, kad esi nepaprastas. Tavyje jaučiu jėgą, kuriai niekas nėra neįmanoma. Galbūt mes dar susitiksim. Ne po metų ir ne po dviejų... O dabar eik ir pajusk frigų svetingumą ir gerą būdą.

- Bet... Aš dar nesuprantu, kas čia dedasi. Ką visa tai reiškia?

- Per ateinančias dešimt dienų tu spėsi viską sužinoti. Pakentėk ir atsipalaiduok, - nuramino Diklinas.

Vėl pabudau kaip iš kokios hipnozės. Diklino kalba sukaustė visą dėmesį. Atrodo, kad praėjo tik akimirka. Pažvelgiau į besišypsantį Diklino veidą.

- Pajusk tikrą laisvę. Išsivaduoju iš fizinio pavidalo. Gali čia pasilikti, gali čia ateiti kada nori. Kelią žinai.... Man jau laikas.

Taip taręs, jis nepranyko. Tik daugiau netaręs nė žodžio pakilo ir nuskriejo į nakties gilumą. Likęs vienas, aš pasinėriau į gilumą, atsiskyriau nuo kūno ir nubėgau linksmybių link. Šokau į begalinę džiaugsmo jūrą. Tarytum varčiausi šiltuose saulės spinduliuose, žaidžiau su vėju, sukausi frigų minioje. Viskas atrodė lyg rojus...

Kitą dieną vėl jutau savo kūną. Jaučiausi nepatogiai, lyg ant savęs neščiau aštuoniasdešimt kilogramų. Bet po kelių minučių viskas praėjo, ir aš vėl pasijutau žmogumi. Pasipurčiau, tarsi dulkes nupurtęs nuo seno drabužio. Senas įprotis pavalgyti vis tik neišnyko, ir, gerai užkirtęs, nulėkiau atgal pas frigus. Laikas bėgo fantastiškai. Būdamas pas frigus pamiršau visus rūpesčius, problemas, nerimą. Išsiaiškinau, kad frigai palaiko planetos gyvybę, kad jų rasės giminaičiai gyveno kiekvienoje planetoje, tačiau, jose suklestėjus civilizacijoms, frigai turėdavo pasitraukti. O dabar kaip tik atėjo toks momentas ir jiems. Atlikinėdami savo ritualus jie sužinojo, kad bus ženklas, kuris patvirtins, kad "pasitraukiama" yra laiku. Taigi, mano pasirodymas frigams abejonių nesukėlė, nes žmogui juos pamatyti yra neįmanoma. Tad po dešimt dienų frigai susinaikins, kaip tai įvyks - paaiškės netrukus.

Laikas prabėgo nepastebimai. Frigai buvo nuostabiosios būtybės. Jie buvo nuoširdumo įsikūnijimas. Niekas negalvojo apie artėjančią mirtį. Visi kaip viena šeima dažniausiai atlikinėjo savo ritualus. Tuomet visi būdavo susikaupę ir rimti. Jie pasinerdavo į Visatos gelmes, bandydami surasti paskutinę savo žvaigždę, kuri turėjo juos nešti į nežinią.

Kiekvieną dieną frigai mane nustebindavo savo gerumu, šaltakraujiškumu ir gausybe kitų nuostabių savybių. Dienos lėkte lėkė. Aš net pats pradėjau jaustis frigiečiu. Retkarčiais, grįždamas atgal į viešbutį ir vėl pasinerdamas į kūną, jausdavau, kaip yra atsigavęs kūnas. Nebejutau metų naštos. Kūnas buvo stiprus kaip suaugusio jaunuolio.

Susitikau su Diklinu, ir mes vėl pradėjome kalbėtis. Aš vėl tarsi koks mokinukas ištempęs ausis jo klausiausi.

- Neilai, tik atsimink, kad mes greitai išvyksim ir mūsų daugiau čia nebus, - prabilo Diklinas. - Neprisirišk prie frigų per daug. Aš mačiau, kaip tau linksma, būnant tarp mūsų. Tačiau tu turi pripažinti, kad mes - tik viena iš daugelio tavo šviesių gyvenimo akimirų. Naudokis ja, bet viskam pasibaigus mokėk su tuo susitaikyt. Jai ne, tavęs vėl lauks toks pat gyvenimas, kaip iki šiol. Neilai, laikas artėja, jau nebetoli ta akimirka, kuomet mes išeisim.

- Žvelgiu į jus ir matau pačias nuostabiasias būtybes, kurios ruošiasi susinaikinti, - prašnekau ir aš. - Diklinai, aš galvoju ir niekaip nesuprantu, kodėl jūs savanoriškai pasirenkate mirtį. Juk jūs ir toliau galėtumėte čia laimingai gyventi.

- Tu neįjauti to, ką jaučiame mes. Jau keli šimtai metų gyvename su kraujuojančia žaizda, kuri neleidžia mums pamiršti, kad viskam yra laikas. Tai signalas mums, kurio mes daugiau negalime pamiršti. Vieni išsinaikina, kiti atei-

na... Eik ir praleisk paskutinį vakarą su mumis. Rytoj visų mūsų laukia sunki diena. Iki...

Diklino žodžiai mane privertė suklusti ir pripažinti, kad pasaka baigiasi. Kodėl čia, kaip ir visose pasakose, pabaiga negali būti laiminga? Diklinai! Aš negaliu negalvoti, negaliu... Nesuprantu pasaulio, nesuprantu jūsų. Tačiau Diklino jau nebuvo... Prie manęs priėjo maža frigu mergaitė. Ištiesusi rankas man padavė vėrinį, kuriame buvo sunertos žvaigždutės. Pasakiusi, jog tai nuostabiam žmogui ir draugui, ji nubėgo. Nubėgo paskutinį kartą... Mano skruostu nuriedėjo didžiulė ašara. Skausmo ir džiaugsmo ašara...

Pasikabinęs vėrinį nuėjau ir paskutinį kartą girdėjau, jaučiau frigų juoką, šilumą, gerumą, supratimą... Tai buvo paskutinis vakaras...

Kitą dieną nuvykęs pas frigus pamačiau, kad visi atlieka paskutines apeigas. Nebuvo jokio sujudimo, jokios intrigos. Niekas net nebesivargino atsisveikinti su manim. Viskas buvo pasakyta vakar.

Vidury frigų liepsnojo didžiulis laužas, kuris degė be jokių malkų ar kitokios pagalbos. Žvelgiau į juos su pagarba ir gėrėjaisi visų veidais ugnies pašvaistėje. Praėjus kelioms valandoms ir pasibaigus ritualui, visi liko savo vietose. Tik Diklinas, palikęs savo vietą, atskubėjo prie manęs.

- Neilai, atėjo didi diena. Nesikankink dėl Džilės, visas savo kančias, nerimą, baimę, abejones palik čia.

Per tas dešimt dienų tu patikai visiems frigams ir įrodei, kad visi gali būti geri. Gyvenk ir atsimink tai, mano drauge. Viso geriausio...

- Viso gero, Diklinai...

Frigas akimirksniu atsidūrė savo vietoje. Aplinkui nešokinėjo jokios žiezirbos, danguje nesimatė žaibų. Viskas vyko spengiančioje tyloje. Netikėtai ugnis išnyko... Išnyko ir visi frigai... Likau stovėti vienas.

Stovėjau ir galvojau, kad nėra nuostabesnio sapno, nei pats gyvenimas...

Vėl sėdėjau prirūkytoje kavinėje, vėl iš lėto pūčiau dūmus, vėl tapau paprastu žmogumi. Tačiau aš žinojau, kad mano gyvenime įvyko kažkas nepaprasto, kas pakeis mano likusį gyvenimą. Galbūt supratau, kad nėra viskas taip blogai.

Staiga bare įvyko sujudimas. Visi žmonės grūdosi į lauką. Išbėgau ir aš, nors širdyje nujaučiau kas atsitiko. Taip, visi buvo pakėlę galvas į dangų. Visų balsai ir veidai buvo pilni išgaščio, pasimetimo... Pakėliau akis aukštin ir pamačiau, kaip jūros link lėtai leidžiasi saulė. Nebuvo jokio raudono dangaus... Pajutau, kaip mane apleido jausmas, kuris manyje buvo nuo pat atvykimo į Jargą. Mane suėmė juokas, pradėjau visą gerkle kvatotis. Visi sužiuro į mane lyg į pamišėlį. Praėjus isteriškam juokui, tyliai sušnibždėjau:

- Žmonės, didžiukitės, jūs nužudėte paskutinę planetą...

EvilAngel

Įspūdžiai iš BaltCon'o ir Latcon'o 2002

Penktadienis

Susiruošę apie 4 val., viena mašina pajudėjome Latvijos pusėn ir netrukus pasiekėme sieną. Dvelkė šiaurinis vėjas, ir su marškinėliais vaikščioti buvo šaltoka. Be ypatingu problemų (neskaitant, kad neturėjome LT lipduko, privalomo vykstant į užsienį), po pusvalandžio kelionė buvo tęsiama gan dideliu greičiu Rygos pusėn.

Latvijos sostinė buvo pasiekta jau sutemus, ir mus pasitiko nedidelis lietutis. Savaiame suprantama, kaip paprasti turistai mes sustojome nusifotografuoti ties miesto ženklu, kad turėtume įrodymą, jog buvome ne kažkokiam kaime... Žinoma, tada prasidėjo ratu sukimas miesto gatvėmis, vadovaujant mūsų nuostabiam šturmanui Kiu, ne karta pažeidžiant eismo taisykles (nuoširdžiai atsiprašau Latvijos policijos), kol galiausiai buvo pastebėti rūmai su vėliavomis. Atrodė, kad ten ir vyksta Baltcon'as, ir pirmas įspūdis buvo geras. Pastatę automobilį gatvėje, patraukėme link jų, bet, deja, ten pasirodė esą prezidentūra, į kurią vos neįsibrovėme reikalaudami fantastų :-).

Pasitikrinę adresą, šalia radom dar vienus rūmus (pro kuriuos anksčiau jau teko praeiti), kurie ir buvo

konvento vieta. Rūmai atrodė dideli, ir manėme, kad organizatoriams renginys pavyko, jei išnuomotos tokios patalpos. Deja, išaiškėjo, kad Baltcon'ui skirta keletas kabinetų koridoriaus gale... Žinoma, 8 val. vakaro nieko neradę, puolėme skambinti organizatoriams, kad šie pasitiktų. Po 10 min. pasirodė vienas asmuo - Gunta Dege, kuri nusivedė mus į Lido restoranėli ir, nors jame viskas artėjo prie pabaigos, užteko laiko pabendrauti su konvento svečiais, kurie, turim pripažinti, išmanė Lietuvos istoriją gan neblogai, bet juk mes jau atsiklausėme to mokyklose...

Sužinojė, kaip užsiregistruoti viešbutyje, atsisveikinę su besiskirstančiais dalyviais ir susitarę dėl mūsų atvežto filmo prezentacijos galimybių, patraukėme į nakvynes vietą. Užsiregistravome, apžiūrėjome kambarius, kuriuose buvo po tris lovas, kriauklę, spintą rūbams, keletas kėdžių ir staliukas, bei senas televizorius, kiekviename kambaryje rodantis vis skirtingas programas. Vienu žodžiu - už mažą kainą nereikėjo tikėtis jaukių apartamentų, bet vis tiek buvo geriau nei miegoti miegmaišiuose ant kietos žemės. Ir tarakonu nesimatė...

Trumpai užkrimtę (kas nekramtė restoranėlyje), patraukėme ieškoti naktinio klubo "Erotika", kurio, po

valandos važinėjimo tomis pačiomis gatvėmis, neradę grįžome atgalios. Dywa ir Sora, ganėtinai pavargusios, griuvo tiesiai į lovas. Kiu, Elena ir evilAngel nutarė dar pasižvalgyti po naktinį miestą ir įvertinti latvių gyvenimą.

Kadangi buvo penktadienio naktis, o mes buvome Rygos senamiestyje, susirasti koki klubą buvo nesunku (na, iki jų teko dar kiek pavarginti kojas). Tačiau įėjimas pasirodė per brangus (5 Latai, apie 30 Litu), tad patraukėme žvalgytis šiaip, kol neužsukome į striptizo klubą "Roxy", į kurį turėjome nemokamus pakvietimus. Kam įdomu, kas ten vyko, tegul patys nuvažiuoja :-)

Pavargę grįžome į savo minkštus patalus ir susisupę užmigome...

Šeštadienis

Prizadino stiprus beldimas į duris ir merginų juokas anapus. Eh, prizadino, nors žadintuvas buvo dukart tildytas ir nesugebėjo prikelti... Išvirtę iš lovų, skubiai nusiprausę ir apsirėdę, patraukėme į konvento rūmus, kur sutikome dar du lietuvaičius - André ir Oną. Išklausę paskaitos apie klubų veiklą ir žaidimus, kurioje tebuvo vos keletas klausytojų (kokie 7 lietuviai ir 7 latviai - nieko nuostabaus, nes iš pat ryto buvo rengiama ekskursija į Ventspilio Tarptautinį Radijo astronomijos centrą (kad į ją išvažiavo vos 6 asmenys niekas negalėjo žinoti). Lietučiui krapnojant ant mūsų galvų (ir vieno skėčio), nulėkėme į Pizza Jazz (ir ten tokia yra), kur pavalgėme šokių tokius pusryčius, bet nepatenkinti grįžome atgalios, kur, kaip ir pridera, pavėlavome į tautiečio André paskaitą. Ir, nors negirdėjome, kokio pusvalandžio, likusi paskaitos dalis, kurioje jau dalyvavo kur kas daugiau klausytojų, buvo tikrai įdomi ir nevertė žiovauti.

Po paskaitos latviai pradėjo ruošti LRPG Hario Poterio tema, o likę susibūrė žaisti André vedamą žaidimą arba nulėkė pavalgyti. Kadangi žaidime nedalyvavau ir nemačiau jo pabaigą, tai sužinojome, kad vargšai latviai iškrito jau po dviejų turų, o dėl prizo - dviejų saldainiuku, kovojo dvi lietuvių komandos, kol galiausiai laimėjo "Kauno gėda":).

Po žaidimo visi nuėjome į dar vieną paskaitą. Joje Dalia Truskinovska kalbėjo apie rašytojų gyvenimą ir atsakinėjo į svečių iš Skandinavijos šalių klausimus, kuriuos iš anglų į rusų vertė André, parodęs savo nuostabius lingvisto sugebėjimus :-). Kad ir ką besakytų latviai, visgi renginio kulminacija virto lietuvių mėgėjiško filmo "Anapus" pristatymas. Susirinko visi - kone 30 ar 40 asmenų, ir su dideliu pasimėgavimu ant vertikaliu žaliuzių žiūrėjo filmą, po kurio sekė daug klausimų ir pagyrimų, o kompaktiniai diskai su autografais gan greitai buvo išdalinti (kam už 2 Latus, kam už dyką iš pagarbos).

Po filmo, svečiai iš Skandinavijos, pademonstravo nuotraukas iš rytinės ekskursijos, kuriose dominavo tarybiniu laiku liekanos bei netvarka. Pastaroji, ją

įamžinusių žmonių akimis atrodė lyg kraupus menas... Tik ne nuotraukos, o komentavimas sulaukė daugiau dėmesio :-)

Ir kol neišmušė 10 val. vakaro, po kurios fantastai būdavo išvesdinami laukan, André pravedė dar viena žaidimą (deja, nutrauktą per vidurį). Vėliau visas veiksmas persikėlė į klubą "Erotika". Šį kartą, turėjome vedlį, tad klubą radome (apmaudu, kad jis buvo kažkokiam užkampyje, be jokių reklamų, ir jį rasti paprastam mirtingajam neįmanoma, nors praėjusių naktį pro jį buvo gal tris kartus pravažiuota). Apie tai, kas jame vyko, klauskite tu, kurie ten buvo...

Sekmadienis

Sekmadienis - pirmoji diena, kurią nelijo. Švietė saulė, bet šaltis rodė artėjančius blogus orus... Pasivaikščioję po miestą ir pasidarę keletą nuotraukų jame, grįžome į Konvento rūmus, pasiklausyti paskutinės paskaitos apie latvių folklorą ir išgirsti balsavimo dėl būsimo Baltcono rezultatų (kitas BaltCon'as vyks Suomijoje, Turku mieste) bei oficialaus uždarymo. Apsikeitę pakvietimais į vieną ar kitą renginį, atsisveikinę su naujais draugais, padarę dar keletą ratų miesto gatvėmis, vos nepasiklysdami ir nerasdami kelio atgal į Kauną, galiausiai pasipildėme degalų ir išvažiavome plentą, kuris po keleto nuotykių atvedė į mūsų mieląjį miestuką :-)

Parengta pagal www.omnitel.net/feniksas

Ir aš ten buvau.

(evilAngel nuotrauka)

Laisvas

Orkų lizdas

“The Orcs Nest” (orkų lizdas) parduotuvė buvo įkurta 1987 metais. Tai - pirmą ir vienintelę Londono centre įsikūrusi parduotuvė, skirta vaidmenų žaidimams (RPG) ir jų aksesuarams. Nedidelė dviejų aukštų parduotuvėle įsikūrusi prie Leicester skvero - vienos iš labiausiai turistų lankomų vietų. Ji pasitinka lankytojus savo firminiu geltonos ir juodos spalvos deriniu, kuris daugelyje vakarų šalių perspėja, kad esate ant pavojingos zonos slenksčio. Šaltas interjere dominuojantis metalas tik sustiprina šį išpūdį.

Parduotuvėje galima nusipirkti viską, ko reikia vaidmenų žaidimams. Pirmiausiai į akis krenta lentynos, nukrautos pačių įvairiausių sistemų taisyklių, papildymų (sourcebooks) bei scenarijų (campaigns) knygomis: AD&D, GURPS, ArsMagica, Call of Cthulhu, Nephilim, Fading Suns, Hero Wars ir daug kitų. Greta guli vaidmenų žaidimams skirti periodiniai žurnalai (Dragon, Dungeon ir kt.) bei fantastinės knygos. Parduotuvės sienos nukabinėtos tūkstančiais miniatiūrinių figūrėlių: realių istorinių karių kopijos, fantasy bei tolimes ateities kovotojai. Čia taip pat galima rasti įvairių fantastinių ir istorinių stalo žaidimų (boardgames), kolekcionuojamų kortų (Magic: The Gathering, Spellfire, Illuminati ir kt.) bei dėklų jiems, kauliukų, maišelių kauliukams, marškinėlių ir visokių kitokių žaidimams reikalingų aksesuarų.

Parduotuvės savininkai giriasi, jog savo prekių įvai-

rovę atnaujina du kartus per savaitę, todėl kaskart ten užėjus galima tikėtis rasti naujienų.

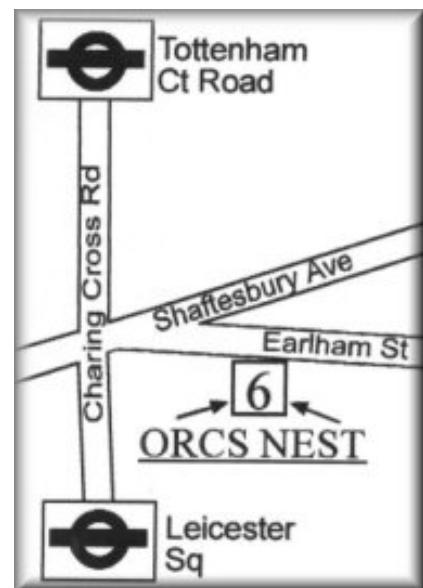
Lengviausia Orkų Lizdą pasiekti metro. Važiuoti reikia iki “Leicester Square” stotelės (Picadilly arba Northern linijos) ir išeiti pro “Charing Cross Road East” išėjimą. Pasiekus gatvę reikia sukti į dešinę ir žingsniuoti “Charing Cross Road” gatve, kol pasieksite “Shaftesbury Avenue” gatvę. Kairėje pamatysite “Palace” teatrą. Sukite į dešinę. Už poros dešimčių žingsnių, greta “Marquis of Granby” baro, pamatysite geltonai juodą “Orc’s Nest” parduotuvės iškabą su išsiviepusiu orko veideliu.

Parduotuvės adresas:

Orcs Nest
6 Earlam Street
LONDON WC2 H9RY
ENGLAND

Darbo valandos (vietos laiku):

Pirmadienis-penktadienis 11.00 - 18.00
Ketvirtadienis 11.00 - 19.00
Šeštadienis 11.00 - 18.00

Haiku *K. Dyla* :

”Pirma mintis, šovusi į galvą, šlyt paliekant namus”

Alaus bokalas paskutinis
Išgertas prieš savaitę.
Ar ne gėda?

”Raguotojo godos”

Sulūžo baimės spąstai
Ačiū griaučiams -
Ir vėl į kalėjimą.

(šitas yra dedikuotas Dungeon Keeper, heh)

Fenikso Plunksna

Neperiodinis fantastinės pakraupos leidinys
Nervingi prašome neskaityti, o mums rašyti
adresu: Marius_kiu@one.lt

Redkolegija:

Odin, Arctic, kiu, Cathy, K.Dyla,
Vampire, lunaticLT, Gizmo

